

¹ Αδελφοί, δικαιοθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ² δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. ³ οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ⁴ ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ⁵ ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. ⁶ ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. ⁷ μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνειται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. ⁸ συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. ⁹ πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. ¹⁰ εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ·

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, αφού ο Θεός μας έσωσε επειδή πιστέψαμε, οι σχέσεις μας μ' αυτόν αποκαταστάθηκαν με τη μεσολάβηση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αυτός μας οδήγησε με την πίστη στον χώρο αυτής της χάρις του Θεού, στην οποία είμαστε στερεωμένοι, και καυχόμαστε για την ελπίδα της συμμετοχής μας στη δόξα του Θεού. Μα δεν σταματά εκεί η καύχηση μας, καυχόμαστε ακόμα και στις δοκιμασίες, γιατί ξέρουμε καλά πως οι δοκιμασίες οδηγούν στην υπομονή, η υπομονή στον δοκιμασμένο χαρακτήρα, κι ο δοκιμασμένος χαρακτήρας στην ελπίδα. Κι η ελπίδα τελικά δεν απογοητεύει. Μαρτυρεί γι' αυτό η αγάπη του Θεού, με την οποία το Άγιο Πνεύμα που μας δόθηκε, γέμισε και ξεχειλίσε τις καρδιές μας. Γιατί ο Χριστός, παρ' όλο που ήμασταν ακόμη ανίκανοι να κάνουμε το καλό, πέθανε για μας, τους ασεβείς ανθρώπους, στον προκαθορισμένο καιρό. Δύσκολα θα 'δινε κανείς τη ζωή του ακόμα και για ένα δίκαιο άνθρωπο. Ίσως αποφάσιζε κανείς να πεθάνει για κάποιον καλό άνθρωπο. Ο Θεός όμως, ξεπερνώντας αυτά τα όρια, έδειξε την αγάπη του για μας, γιατί ενώ εμείς ζούσαμε ακόμα στην αμαρτία, ο Χριστός έδωσε τη ζωή του για μας. Τώρα, λοιπόν, αφού ο Θεός μας απάλλαξε από την καταδίκη, με τη μεσολάβηση του σταυρικού θανάτου του Χριστού, πού περισσότερο ο ίδιος θα μας σώσει κι από τη μέλλουσα οργή. Παρ' ότι ήμασταν εχθροί με τον Θεό, μας συμφιλώσε μαζί του ο σταυρικός θάνατος του Υιού του, πολύ περισσότερο τώρα που συμφιλωθήκαμε, η ζωή του θα μας χαρίσει τη σωτηρία.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακή Γ' Ματθαίου

... Όποιος κάνει το θέλημα του Θεού, είναι ευχαριστημένος με όλα, έστω κι αν είναι φτωχός και ίσως ασθενής και πάσχει, γιατί τον ευφραίνει η χάρη του Θεού. Όποιος όμως δεν είναι ικανοποιημένος με την μοίρα του και γογγύζει για την αρρώστια του ή εναντίον εκείνου που τον προσέβαλε, αυτός να ξέρει πως κατέχεται από υπερήφανο πνεύμα και έχασε την ευγνωμοσύνη για τον Θεό. Αλλά ακόμα και σε μια τέτοια περίπτωση μη στενοχωριέσαι, αλλά ζήτησε μ' επιμονή από τον Κύριο πνεύμα ταπεινό. Κι όταν έλθει σ' εσέ το ταπεινό Πνεύμα του Θεού που αναζητάς, τότε θα Τον αγαπήσεις και θα έχεις βρει ανάπαυση, παρ' όλες τις θλίψεις σου. Ψυχή που απέκτησε την ταπεινώση θυμάται πάντα τον Θεό και αναλογίζεται: «Ο Θεός με έκτισε, έπαθε για μένα, συγχωρεί τις αμαρτίες μου και με παρηγορεί· με τρέφει και φροντίζει για μένα. Γιατί λοιπόν να μερμινώ εγώ για τον εαυτό μου ή τι έχω να φοβηθώ, έστω κι αν με απειλή ο θάνατος» ...

Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης

²² Είπεν ο Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός, ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ²³ ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; ²⁴ Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. ²⁵ Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ²⁶ ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; ²⁷ τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; ²⁸ καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· ²⁹ λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. ³⁰ Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; ³¹ μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; ³² πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. ³³ ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

«Ἡ χαρά είναι δώρο Θεοῦ στη ψυχὴ μας και αν τη διώξεις απ' εκεί δεν επανέρχεται εκτός εάν με πόνο πολύ λυπηθείς και μετανοήσεις για ὅσα αμαρτησες.»

Ὅσιος Ἰωσήφ Ησυχαστῆς

«Το Ευαγγέλιο είναι ο διδάσκαλός μας. Ὅτι και να μας απασχολεί, αν το ανοίξουμε, θα πάρουμε την απάντηση, θα πάρουμε τον φωτισμό, θα πάρουμε ακριβῶς αὐτό το φάρμακο, που χρειάζεται για οιαδήποτε περίπτωση.»

Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης

Εἶπε ο Κύριος: «Το λυχνάρι του σώματος είναι τα μάτια. Αν λοιπόν τα μάτια σου είναι γερά, ὅλο το σώμα σου θα είναι στο φως. Αν ὅμως τα μάτια σου είναι χαλασμένα, ὅλο το σώμα σου θα είναι στο σκοτάδι. Κι αν το φως που έχεις, μεταβληθεῖ σε σκοτάδι, σκέψου πόσο θα ἔναι το σκοτάδι! Κανείς δεν μπορεί να εἶναι δούλος σε δύο κυρίους, γιατί ἢ θα μισήσει τον ἓνα και θα ἀγαπήσει τον ἄλλο ἢ θα στηριχτεῖ στον ἓνα και θα περιφρονήσει τον ἄλλο. Δεν μπορείτε να εἶστε δούλοι και στον Θεό και στο χρήμα. Γι' αὐτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνᾶτε για τη ζωὴ σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε οὔτε για το σώμα σας, τι θα ντυθεῖτε. Ἡ ζωὴ δεν εἶναι σπουδαιότερη ἀπὸ την τροφή; Και το σώμα δεν εἶναι σπουδαιότερο ἀπὸ το ντύσιμο; Κοιτάξτε τα πουλιά που δεν σπέρνουν οὔτε θερίζουν οὔτε συνάζουν ἀγαθὰ σε ἀποθήκες, κι ὅμως ο οὐράνιος Πατέρας σας τα τρέφει, εσεῖς δεν αξίζετε πού περισσότερο ἀπ' αὐτά; Κι ἔπειτα, ποιος ἀπὸ σας μπορεί με το ἀγχος του να προσθέσει ἓνα πῆχη στο ἀνάστημα του; Και γιατί τόσο ἀγχος γα το ντύσιμό σας; Αν σας διδάξουν τα ἀγριόκρινα πως μεγαλώνουν: δεν κοπιᾶζουν οὔτε γνέθουν, κι ὅμως σας βεβαιώνω πως οὔτε ο Σολομῶν σ' ὅλη του τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν ὅπως ἓνα ἀπὸ αὐτά. Αν ὅμως ο Θεός ντύνει ἔτσι το ἀγριόχορτο, που σήμερα ὑπάρχει κι αὔριο θα το ρίζουν στη φωτιά, δεν θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας, ὀλιγόπιστοι; Μην ἔχετε, λοιπόν, ἀγχος και μην ἀρχίσετε να λέτε: “τι θα φάμε;” ἢ: “τι θα πιούμε;” ἢ: “τι θα ντυθούμε;” Γιατί, για ὅλα αὐτά ἀγωνιούν ὅσοι δεν ἐμπιστεύονται τον Θεό. Ο οὐράνιος ὅμως Πατέρας σας ξέρει καλά ὅτι ἔχετε ἀνάγκη ἀπ' ὅλα αὐτά. Γι' αὐτό πρῶτα ἀπ' ὅλα να ἐπιζητεῖτε τη βασιλεία του Θεοῦ και την ἐπικράτηση του θελήματος του, κι ὅλα αὐτά θα ἀκολουθήσουν».

«Ὁ Θεός, μας υπενθυμίζει με διάφορους τρόπους την παρουσία του. Εμεῖς ὠστόσο, τη λησμονοῦμε σύντομα, ειδικά ὅταν τα πράγματα πηγαίνουν καλά για μας. Λησμονοῦμε ὅτι εἴμαστε ἐδῶ για μικρό μονάχα χρονικό διάστημα και νομίζουμε ὅτι θα εἴμαστε για πάντα· ὅταν ὅμως μας βρίσκουν ἀναποδιές, κλαίμε, «έλεος Κύριε» ἀναφωνοῦμε. Γι' αὐτό πρέπει να προσπαθοῦμε σκληρὰ να ἀλλάζουμε το χαρακτήρα μας προς το καλύτερο.»

Γέροντας Θαδδαῖός της Βιτόβνιτσα